

Tündérvár és katakomba

Rövid mássalhangzóval **ejtjük** és **írjuk** a következő szavakat:

agancs	heg	lehel
bágyad	heged	menyegző
bak	hegeszt	pufog
bakancs	gyapot	roló
csat	köpeny	sápad
csimasz	lábadozik	szalag

Vannak szavaink, amelyeket rövid mássalhangzóval írunk, de hosszan ejtjük:

<i>Írásban</i>	<i>Kiejtve</i>
kisebb	kissebb
lesz	lessz
öcs	öccs
plusz	plussz

Rövid mássalhangzóval írjuk, de hosszan ejtjük az egy (eggy) szavunkat és a következő származékait: egyelőre (eggyelőre), egyes (eggyes), egyetért (eggyetért), egyetlen (eggyetlen), egyezik (eggyezik), együtt (eggyütt). Röviden *ejtjük és írjuk*: egyenlít, egyenlő szavunkat.

Az elvont gondolatokat érzékletesebbé, hangulatosabbá tehetjük a **szólások** segítségével. Ezek azonban értelmetlenné válnak, ha összekeverjük más szólással vagy szókapcsolattal.

Helyes

Összerúgja a patkót.
Pálcát tör fölötte (=elítéli).
Láncsát tör mellette (=kiáll érdekében).
Ráhúzza a vizes lepedőt.
Átesik a ló túlsó oldalára.

Helytelen

~~Összerúgja a port.~~
~~Pálcát tör mellette.~~
~~Láncsát tör fölötte.~~
~~Lehúzza róla a vizes lepedőt.~~
~~Átesik a kerítés túlsó oldalára.~~

A Biblia a magyar irodalomban

Szkhárosi Horváth András

Az fejedelemségről

Tudod, mit monda *Keresztelő János*:
Tulajdon zsoldjával éljen minden zsoldos,
Patvarosnak mondja, ki téstova kapdos,
Nem illik, hogy ember legyen hamis vámós.

Lk 3,12–14

Jeremiásnál ím az Isten hogy mond,
Mind az fejedelmek elhajlottak – úgymond.
És mind csalárdsággal ezek járnak –

úgymond,

Elkegyetlenedtek, eldöglettek – úgymond.

Jer 6,13

Az fejedelmek kegyetlenné lettek,
És minden lopóknak lopótársi lettek,
Ajándékot vesznek, igazat nem tesznek,
Ézsaiás mondja az fejedelmeknek.

Ézs 1,23

De még nyilvánban *Ezékhiel* mondja:
Prédáló farkasnak, vérontóknak mondja,
És lélek-vesztőnek az urakat mondja,
Sívó oroszlának *Zsófóniás* mondja.

Ez 22,27; Zof 3,3

Panaszkodik az hatalmas Isten,
– Az próféta írja *Mikheás* könyvében,
Hogy, urak, nem vagytok igaz ítéletben,
Hogy semmi jó nincsen nektek

kedvetekben.

Ezeröttszázban és az negyvenötben,

Az urak valának nagy kegyetlenségben,

És szegény község nagy szertelenségben,

Tállyán az polgárok nagy egyetlenségben.

Szerettek – úgymond – minden gonoszszágot,
És az embereket ugyan megnyúzzátok,
Az bőrt teteméről mind el- levonszátok,
És a tetemet is ugyan megrántjátok.

Röttenetesség itt az Isten mit mond:

Az én népem testét megeszitek – úgymond,

Mint egy serpönyében megráttjátok –

úgymond,

Az kegyetlenségről, ím halljátok, mit mond.

Mik 3,1–3

Megveri Isten – *Mojzses* azt mondja,
Az Isten mondását az, ki meg nem tartja,
Egyiptom csapását reája bocsátja,
Hogy ne legyen soha néki gyógyítója.

5Móz 28,27

Öszvetörettek és semmié lésttek,
Mint az csepő szikra, oly hamar elvesztek,
Kik az szegény népen most kegyetlenkedtek,
Ézsaiás mondja, de ti nem hiszitek.

Ézs 1,31

Átkozott, ki bízik önnön erejében,
Erős városában, temérdek kéncsében,
Mert fogságban esik és nagy szegénységben,
Jeremiás írja, nincsen kétség ebben.

Jer 17,5

Szkhárosi Horváth András tállyai prédikátor, énekköltő verséből idéztünk egy pár versszakot, jelezve a bibliai hivatkozást.